

3 x 3 VIĻĀNI 2015

Vilānu 'spiets

Vilānu 3x3 saietā avīze 2015. gads **Otrdiena** 30. jūnijs **Trešā bite**

Ziņas

Jāiet aust

Aušanas ievirze visus saietā dalībniekus ļoti aicina nākt aust noņemnes deķi. Līdz otrdienas rītam to bija izdarījuši tikai 10 cilvēki. Aušanas ievirze atrodas klostera teritorijā un gaida audējus līdz pat pusseptiņiem vakarā. Stellēs ievilkti 30 metri diegu. Cik garš audums izdosies – tas mūsu ziņā. Cerams, ka tā nebūs tikai soma, bet vismaz grīdceliņš.

Telpa, kur atpūsties ar mazuliem

Miļļietņu gatavošanas telpā (skolas 1.stāvā blakus infocentram) visu diennakti vecāki ar mazuliem līdz trīs gadiem var izmantot rotaļu stūrīti. Te ir paklājs, pa kuru mazulis var parāpot, te var paspēlēties vai vienkārši atpūsties no saietā kņadas. Lai arī lūgti!

Zagli uzvar Linards

Pirmdienas nakts dančos „Zaglis” notika kādu strēķīti pēc vieniem naktī, un tajā uzvarēja Linards Liberts. Iespējams, uzvaras noslēpums ir tas, ka pirms dančošanas Linards labu laiku rātni sēdēja nīkšanā. Gan jau taupīja spēkus, jo pēc vienas pirms tam izmēģinātas dejas atklāti atzina: „Labi, ka beidzās...”

Ekskursijas specefekts

Pirmdiena Vilānu 3x3 saietā bija ekskursiju diena, kas saietā dalībniekus aizveda piecos dažādos maršrutos.

Ekskursijas otrajā maršrutā sākotnēji bija maz interesentu, jo vilināja degustācijas un citi jaukumi pārējos maršrutos. Tikai vēlāk izrādījās, ka tieši šajā maršrutā bija paredzēti īpaši labumi. Vispirms ceļš veda uz „Pērtņiekem”, kur atrodas dolomītraktuve. Un zināt, kas notika? Ekskursanti izkāpa no autobusa, gide Diāna mazliet pastāstīja par „Pērtņiekem”, aicināja sēsties atpakaļ autobusā, lai izbraukātu visu teritoriju, un pēkšņi – bums, bams! – un šoferis saka: „Kāpiet visi ārā!” Autobusa riepas bija iegrimušas smiltīs tā, ka ne uz priekšu, ne atpakaļ. Ekskursanti steigz braucamo stumt, bet spēki tomēr par mazu. Gide Diāna mierināja: tāda transportlīdzekļu iegrimšana te esot parasts

notikums, tūlīt atbraukšot traktors. Atbrauca arī – lielām, milzīgām riepām, spēcīgu trosi un – kā vilka, tā autobusu no bedres izcēla un visi varēja izpētīt, cik dziļi smiltīs bija iegrimuši autobusa riteņi. Lūk, kāds burvīgs piedzīvojums: visi filmēja, fotografēja un priecājās. Pat tas vēl nebija viss. Tur, kur dolomīts izrakts, „Pērtņiekos” izveidoti milzīgi dīķi gan zivju audzēšanai, gan atpūtai. Kādas tur diļķos zivis! Ne tikai karūsas un karpas, bet foreles un pat sami! Un kas par atpūtas vietām! Arī ekskursantiem bija ļauts peldēties, ko liela daļa arī darīja.

Arī citos ekskursiju maršrutos gāja labi. Vēstures ievirzes vadītājs Andris Tomašūns pat iegādājās ar aitas vilnu pildītu spilventiņu un alus kausu nīkšanai! Savukārt „Vilānu Spieta” žurnāliste Eva ekskursijā ieraudzīja un visiem iesaka aiziet uz tepat skolai tuvumā esošo baznīcas dārzu – tur esot tik ļoti skaisti!

Lolita

Redakcija atrodas trešajā stāvā, 326.kabinetā. Te strādā Lolita, Iveta, Amanda, Tina, Eva, Uldis un Madara. Fotografē Baiba. Tālrunis 20245436

Nepalaid garām!

Piekdien – Nakts basketbols.
Pieteikšanās lapas atrodamas 1. stāva gaitenī pie sienas.

Programma

Trešdiena, 1.jūlijs

07.00 – 09.00 Rīta izkustēšanās vingrojot, pastaigājoties dabā, meditējot
09.00 – 09.30 Brokastis
09.40 – 10.00 3x3 TV ziņas.
Dienas tēma, uzrunā Inese Krūmiņa.
Es atradu to kociņu,
Svētu rītu ganīdama,
Vara saknes, zelta zari,
Sudrabiņa lapiņām.
10.10 – 12.50 Rīta ievirzes
13.00 – 13.45 Pusdienas
14.00 – 16.10 Pēcpusdienas

ievirzes

17.00 – 18.45 Pievakares ievirzes
Apvārsnis. Spēka vārdi, Līga Reitere: "Vārds – pāršauj laiku un telpu kā bultu. Par vārdu ātrāka ir tikai pati doma. Spēka vārds no domas ņemts, caur muti teikts, pa ausi dzirdēts atgriežas atpakaļ pie domas un pieaug spēkā."

19.00 – 19.45 Vakariņas

20.00 – 21.30 Tikšanās ar Viļānu pašdarbības kolektīviem Lakstīgalu salā

21.30 – 22.00 Vakara dziesma, vakara pasaciņa un mazo bērnu guldināšana

22.00 ... Nīkšana, danči.

Vakarēšana. Skolas 3.stāvā tikšanās ar 3x3 saieta ilggadējs dalībnieku Uldi Siliņu. Viņš stāstīs par laiku, kad Austrālijā vēl viss nebija "kājām gaisā" tās iedzimtājiem, sarunu valodu un folkloru, plūdos sliktosiem ķenguriem, ugunsgrēkiem, indīgiem radijumiem un daudz ko citu.

Sludinājums

Ejot garām Linu darbnīcai (2.stāvā pirms trepēm, kas ved uz ēdnīcu), ieskatieties Vijas dārgumu lādē – tur atrodamī dažādi aksesuāri, ko var iegādāties – šallītes, rotaļlietas, matu sprādzes mazaizām princesēm u.c. Laipni lūgti! Durvis vienmēr atvērtas rīta ievirzes laikā.

Aicinājums

Atbalsti grāmatu par 3x3 Latvijā!

Jau labu laiku lolota ideja nu beidzot sāk pārtapt realitātē – top grāmata „3x3 Latvijā (1990-2015)”.

Līdz šī gada rudenim Latvijā būs noticis 51 saiets. Grāmata aptvers 3x3 kopš 1990. gada, kad notika pirmā nometne Madlienā, līdz šīs vasaras otrajam saietam Priekuļos. Tā būs kā kultūrvēsturiska liecība par 3x3 devumu Latvijā, tajā būs atspoguļota katra nometne, stāstot gan par organizatoriem, gan par dalībniekiem, par vietām kur 3x3 noticis, atklājot arī perspektīvu, kā kstībai darboties tālāk.

Grāmatas izdošanai 700 eiro atbalsts saņemts no PBLA Kultūras fonda un ap 800 dolāru no Latviešu fonda, lielāka

summa – 3000 dolāru – ir saziēdota 3x3 kustības līdzdibinātāja un uzticama 3x3 drauga Arnolda Ruperta izvadīšanā ASV, taču ar to nepietiek, lai vairāk nekā 300 lappušu biezo, ar daudz fotogrāfijām ilustrēto grāmātu varētu nodrukāt. Darbs grāmatas tapšanā ir brīvprātīgs, to veido ilggadējas 3x3 dalībnieces Rasma Zvejniece un šo rindu autore, maketē Gundega Kalendra. Grāmātā tiks izmantotas mākslinieces Agritas Krieviņas ilustrācijas.

Ziedot grāmatas izdošanai aicināts jebkurš pašreizējais vai bijušais trīsreiztrīsnieks.

Ziedojumu šī saieta laikā var atstāt infocentrā.

Daiga Bitiniece

Komanda

Pirmā diena – ceturtdiena

Viļānu 3x3 saieta infocentram saiets sākās nevis svētdien, bet jau aizvadītās nedēļas ceturtdienā.

Saieta infocentrs ikreiz iznes lielāko saieta organizēšanas darba daļu. Tur strādā Viļānu 3x3 saieta vadītāji Aloida un Viktors Jurčenko, viņu meita Anita Baltalksne un znots Juris Baltalksnis, stiprais infocentra balsts ir arī Dženija Krama un Dace Miezīte. Turklāt infocentrā strādā arī vairāki Viļānu jaunieši. Jolanta Sondore kļūt par brīvprātīgo pieteikusies pati, savukārt pārējie jaunieši – Ineta Gritāne, Samanta Černova un Pāvels Zaicevs.

Anita stāsta, ka infocentram pirmā saieta diena bija jau ceturtdiena, un Aloidai atzīst – viens no grūtākajiem darbiem bija saieta dalībnieku sadalīšana pa istabiņām naktsmieram. „Turklāt katra nelielajai kļūdiņai, kas radās, pēc tam ir ļoti grūti atrast risinājumu. Svētdienā, ka saieta dalībnieki ierodas, katram sev kaktiņu gribas atrast uzreiz, tādēļ risinājums jāmeklē ātri,” saka Aloida. Viņa piecājas, ka aiz muguras

ir organizatoriski grūtākā saieta diena – ekskursijas: jāgādā, lai maršruti sakrīt tā, lai visi ekskursanti noteiktā laikā satiekas noteiktā vietā. Aloidai ļoti gribējies, lai ekskursijas notiek tieši Pēterdienā, un tas arī izdevās.

Lolita

3x3 ģimenes

Ansis un Jolanta Bogustovi ar 3x3 aizrāvās pirms pieciem gadiem Liepnā. Kopš tā laika ģimenei uz saietiem sanāk braukt pat divreiz gadā, jo Ansis te vada Politikas ievirzi. Savukārt Jolanta ir atsākusi darba gaitas Eiropas Parlamenta Informācijas birojā un šovasar kopā ar visiem četriem bērniem – Martu, Ritu, Dāvi un Sofiju – piedzīvos tikai šo saietu Viļānos. Jolanta stāsta, ka Latvijā nav daudz vietu, kur viņa ar savu kuplo ģimeni jūtas pieņemta un apkārtējiem netraucē. Ikdienas dzīvē abu vecāku aizraušanās ir teātra apmeklējumi, kā arī dažādi vecākus izglītojoši kursi par bērnu audzināšanu un attiecību stiprināšanu. „Reiz ar Ansi gājām arī gleznot,” atminas Jolanta. Marta spēlēja arfu, Rīta sapņo par ģitārspēli, Dāvis spēlēja futbolu, bet jau apcer iespēju to mainīt pret karatē vai florbolu.

3x3 saieti ir neatņemama vasaras daļa, bet pārējo vasaras cēlienu – no aprīļa līdz pat oktobrim – Bogustovi dzīvo Anša dzimtas mājā pie vecmāmiņas Bauskā. „Māja atrodas pretim pilskalnam, mēs to pašu spēkiem atjaunojam. Mazpilsētas vide atšķiras no lielpilsētas ritma – Bauskā ir lielāks miers nekā Rīgā,” stāsta Ansis.

Ansis atzīst, ka nevar pilnībā atslābt un tikai baudīt saietu gaisotni, jo ir atbildīgs par savu ievirzi, tomēr tas netraucē smelties spēku visam nākamajam gadam. Uz saietiem Jolanta dodas arī lai apgūtu kaut ko jaunu, bet galvenokārt tās ir praktiskas ievirzes – kokles darināšana, floristika, mājas telpu iekārtošana.

Stivriņu ģimene no Cēsīm. Inese Stivriņa no Cēsīm ar dēlu Miku (7) un meitu Madaru (5) 3x3 ir pirmo reizi. Pateicoties draugam Robertam Šilingam, kurš iepazīstināja ar saietu garu, Inese pēdējā brīdī paspēja pieteikties saietam. Nebija šaubu, ka dosies tieši šurp, jo Priekuļus pazīst kā savas mājas – tur bērniem ir bērnudārzs, te, Latgalē, savukārt aizvadītas bērnības vasaras. „Tā kā bērnībā ar tēva radiem no Krāslavas novada runāju latgaliski, tad izvēlējos šeit iemēģināt spēlēt teātri latgaliski.” Inese priecājas, ka var darīt to, ko mājās nedarītu: „Esmu rokdarbniece, arī šuju, bet te izvēlos spēlēt teātri!” Inese vēlas ģimeniskas un latviskas vērtības iemācīt saviem bērniem, kurus audzina viena. Jo sevišķi viņa priecājas par to, ka dēlam iespējams sajūst citu puīšu kopības plecu Vilku mācībā. „Mana mamma ir no Rīgas, bet Rīgas radus es nepazīstu, savukārt tos, kas nāk no tēva puses Latgalē, varu nesatīt pat gadiem, taču satiekoties zinu, ka neesmu aizmirsta un vienmēr tieku silti uzņemta. Tāda ir latgaliešu sirsnība!”

Barkānu-Miežu ģimene. Jelgavnieki Edmunds, Elīza, Edgars, Haralds, Māra Barkāni un mamma Ilva Mieze Viļānu saietā atklāšanā pacēla valsts karogu. Uz 3x3 viņi brauc jau 11 gadus. Elīza gan šobrīd studē Somijā, tāpēc pirmajās saietu dienās vēl nebija ieradusies. Ģimene priecājas, ka saietu laikā var aizmirst savu atbildīgo darbu ikdienu ģimenes uzņēmumā „Kanclers”. „Šeit mēs labprāt dalāmies ar savu pieredzi un saņemam pretim arī citu gūto, kas ir ieguvums gan sirdij, gan prātam.” Ilva ir dzimusi cēsiniece, tāpēc viņai šķita pašsaprotami nevis doties uz Priekuļiem, bet gan braukt šurp. Latgalē savukārt ir saknes Edmundam, kura tēvs ir no Kārsavas novada Barkānu ciema: „Interesanti, ka tur kapos blakus Barkānam atdusas vēl viens Barkāns un vēl, un vēl... Un tad pēkšņi viena Mieze! Tur tiešām tā ir.” 3x3 Barkāniem patīk, ka latviskā dzīvesziņa tiek apgūta dabīgi. Tētis Edmunds, kurš ir liels nīkšanas entuziasts, atzīst, ka pēdējos gados bērni ir lielākais vilcējspēks, lai atkal vasarā dotos uz 3x3. „Bērni grib uz dančiem, man jau tagad vairāk – nīkšana,” saka Edmunds.

Tīna

Jautājums

Kādu ievirzi tu varētu vadīt 3x3 saietā?

Beāte Krūze:

„Es varētu vadīt ievirzi, kurā mācītu izgatavot pārļotas ap galvu liekamās prievītes. Tās vienmēr cenšos gatavot latviskos rakstos.

Pati iemācījos to darīt 3x3, toreiz gatavojām tikai aproces, bet pati izdomāju, ka šādā tehnikā varētu taisīt arī prievītes.”

Rūdolfs Valdovskis:

„Es varētu pasniegt tādas kā muzikālās stundas, kurās izvēlētos kādu slavenu dziesmu, piemēram, „Līvu” dziesmu „Ozolam”, un mēģinātu ar

dažādiem grabuļiem un instrumentiem to spēlēt. Es dotu savas ievirzes dalībniekiem instrumentus, lai spēlētu, un pats klausītos, kuru instrumentu dot kuram, vai to nomanītu. Šādi nedēļas gaitā saliktu kopā dziesmu un parādītu to saieta noslēguma koncertā.”

Liliāna Onskule:

„Esmu 3x3 pirmo reizi, noteikti gribētu šeit pasniegt kādu deju ievirzi. Vecuma grupa būtu jaunieši, un viņiem mācītu ne tikai dejot, bet arī

būt pašam par sevi un nebaidīties uzstāties uz skatuves, jo dejas nebūtu pa pāriem, bet gan pa vienam. Pati esmu dejojusi hip-hopu, kurā iemācījos dažādu stilu dejas, no kurām ievirzē nedēļas gaitā izveidotu vienu deju, ko parādīt visiem 3x3 pēdējā vakarā. Tā varētu būt deja, kurā apvienotas tautas dejas, laikmetīgā deja, arī mūzika attiecīgi mainītos.”

Un ballīte!

Visu vakaru (vai jau tā bija nakts?) tik dzirdēju – ballīte, ballīte, kur varam rīkot ballīti? Izrādās, ka tā bija vārda dienu ballīte – Viesturam un Pēterim. Lūk, bildē abi gaviļnieki.

Bija viss kā pienākas – gan kūka, gan šampanietis (starp citu – bērnu...), gan rupjmaize un sviests.

Ir sācies!

Man šķiet, ka saietos gandrīz vienmēr ir kāds vietējais, kas izceļas.

Atheros, ka Kazdangas 3x3 bija vietējie, kuriem pazišanās zīme bija novilkts krekls, kas apsiets ap kāju. Vakar, izejot vakara pastaigā līdz veikalam, pamanīju ko līdzīgu – kāds vietējais brauca garām ar moci vai mopēdu un atrādīja savu muskuļoto roku.

Biju cerējusi, ka vakarā, staigājot pa Viļānu vidusskolu, ieraudzīšu jauniešus, kas danco, nikst un vienkārši labi pavada laiku. Sākumā jau gribēju atnest ar roku, bet, kas meklē, tas atrod. Pievienojos trim 3x3niekiem manā vecumā un nodomāju, ka nu tik būs, bet viņi runāja par politiku, par karu un par to, kā 12 veidos atrast ziemējus mežā. Piemēram, ziemējus var atrast, paņemot kompasu

un paskatoties, kur ir ziemeļi, bet, ja nopietni, tad to var noteikt pēc skudru pūžņa, egles zariem vai nozāgēta koka celma gadskārtu riņķiem. Interesantākā daļa sarunā bija jaunības milas stāsts. Izrādās, divi no šiem jauniešiem pat esot „apprecējušies” vienā no 3x3 saietiem, gredzens vēl ir saglabāts. Tagad sāku domāt, vai viņi vispār vēl ir jaunieši un vai par viņiem varu rakstīt, jo noteikums bija, ka jaunieši ir līdz kāzām.

Matemātika pret teātri

Pūdercukurs, sāļais groziņš, augļi un crem brulé – lietas, ko varam atrast Pētera Reitera ievirzē. Viņš vada teātra sporta ievirzi.

Šķiet, ka ikvienam 3x3niekam viņš saistās ar teātri, jo pats Pēteris atklāj, ka jau apmēram 10 gadus saietā dodas uz teātra ievirzi. Tieši 3x3 viņš saprata, ka teātris ir „tā štelē”, ko vēlas darīt dzīvē, jo tagad to arī studē. Sākumā Pēteris studēja augstāko matemātiku, bet cilvēki teica, ka viņam ir potenciāls teātri, tas jāattīsta.

Savā ievirzē Pēteris izmanto visu

pieredzi, kas ir sakrājusies gan no studijām, gan arī no 3x3 teātros apgūtā. Pagaidām gan viņš nezina, ko tieši nedēļas gaitā tiks darīti teātra sportā, bet gribētu, lai tie, kas atnākuši uz viņa ievirzi, apgūtu pamatus runas mākslai, kā arī leļļu un improvizācijas teātrim.

Uz Pētera ievirzi šogad ir sanākuši gan lieli, gan mazi, bet viņš pats atzīst, ka gribētu redzēt arī lielākus dalībniekus un vairāk puīšu, lai varētu izveidot kādu izrādi. No mazajiem esot grūti dabūt uzmanību.

Pēteris saka: „Vienkārši atdodu atpakaļ to, ko esmu saņēmis no 3x3.”

Kā runāt, stāvēt, sēdēt

Vai jūs protat runāt? Iespējams, ka jums tas tikai tā šķiet, jo runāt pareizi nav nemaz tik viegli.

Ārijas Stūrnieces vadītās runas mākslas ievirzes dalībnieki elš, pūš, sic – citiem vārdiem sakot, vispirms mācās pareizi elpot. Ikdienā esam raduši elpot tikai ar plaušu galiem, bet vajag elpot ar pilnu vēderu, jā, jā, pilnu vēderu, nevis pilnu krūti. Pirms tam ir jānostājas ar abām kājām uz pamata, tas jāsaņem. Jāaptausta savi stilbiņi (vēlams pa tiem paplūškināt), jāsaņem mugura, jāpasmaida par sevi, jo esam skaisti cilvēki taču! Rokas un pleci jātur brīvi. Ievirzes dalībnieki stāv aplī un mācās. Dažs aiz uztraukuma pat trīc. Viegli nav arī Ārijai, jo grupā ir trīs «cietie riekstiņi», kas nekādi nav piedabūjami elpot ar pareizām vietām. Nākamais svarīgais darbs ir trenēt lūpas, mēli un žokli.

Ikdienā mūsu runas orgāni ir glēvi. Ārija māca, kā kustināt lūpas un kā pēc tam tās noglāstīt. Domājat, ka lūpas glāstām ar roku? Nē, ar mēlīti no iekšpuses. Pamēģiniet! Parāli runāšanai Ārijai māca

jaunajām meitām, kā pareizi stāvēt, kā sēdēt, kā apzināties savu skaistumu un kā to lepni parādīt citiem. Viņa atzīst, ka ir gan skolotāja, gan mamma reizē.

Iveta

Lidojošās debesis bērbiņiem

Katram ir iespēja sasniegt debesis, un kāpēc gan ceļš uz to – skološanās – nevarētu sākties jau pāris mēnešu vecumā 3x3 saietā?

Jau četrus gadus „Bēbišu skoliņas” galveno meistarību lomā

iejutusies Zeidmaņu ģimene no Piltenes. Aiva un Armands vispirms sagaida katru mazo atnācēju, uzrakstot uz tāfeles viņa vārdu un vecumu, un pēc tam mierīgā gaisotnē mazuli iejūtas uz izklātajiem paklājiņiem. Palēnām grozā viņi atrod arī rotaļlietas. Dalībnieki šajā ievirzē aicināti, sākot no dzimšanas līdz 3 gadu vecumam. Tas nozīmē, ka nekad nevarēs zināt, kādas būs audzētņu spējas un intereses. Daži te tikai čuč, paēd, paklausās skaņas, ritmiskus pantņus, bet mammai vai tētim ir iespēja ar mazuli mierīgi satikt citus vecākus, aprunāties. Savukārt žiperīgākie, kas jau ilgāk auguši, te var aplūkot un pētīt dažādas bumbas, slēpties zem zīda lakatiņiem,

skaitīt skaitāmpantus, ložņāt un cīnīties cits ar citu par labākajām mantām. Kā stāsta ievirzes vadītāja Aiva, dalīšanās ar mantām nav dabiska iezīme, ko bērns saprastu kopš dzimšanas. Šajā saietā esot mierīgāki bērbiņi nekā citus gadus un vismaz pirmajā dienā atnākušo vidū jaunākā bija trīs mēnešus vecā Nora, bet vecākajai bija nedaudz pāri diviem gadiem. Nodarbības kulminācija ir lidojošās debesis, kad gan pār lielāku, gan mazāku ķiparu galvām pārļaižas balts caurspīdīgs paladziņš, kas te paceļas augšup, te lejup. Tā bērni mācās augstumu un ierauga savas pirmās un zemākās debesis.

Ganiņi jau gaitās

Tāds ir jautājums, uz ko atbildes meklēja mazie ganiņi, kas kopā ar Baibu un Rolandu Auziņiem devās „Ganiņu gaitās”.

Tā ir ievirze, kas nodarbina gan mazos prātus, gan kājeles. „Mums gāja labi! Bērni bija jauki, lai gan ievirzes dalībnieki ir pat jaunāki, nekā bijām plānojuši. Bet arī piecgadnieki labi iejutās un daudz zināja,” saka ievirzes vadītāja Baiba. Kā stāsta ganiņi, vispirms visiem aizsēja acis. Tad ar aizsietām acīm tika sajūsta apkārtējā vide. Lai nepakluptu un nesusistos, dalībnieki tika brīdināti par šķēršļiem, kad vajag pietupesties, kad – kāpt pāri. Spēles veidā mazie ganiņi uzzināja, ko kurš ēd – gaļēdāji zālēdājus, bet zālēdāji augus. Bija arī citas spēles un rotaļas – par sikspārņiem un kodēm. Turpmākajās dienās spēles dabā turpināsies, bet jau nedēļas beigās gaidāma ekspedīcija uz upi. Vislabākais, kas esot bijis šajā ievirzē, pēc dalībnieka Knuta (9) domām, ir tas, ka te nebija ne jāgriež, ne jākaļ, un tas bija ļoti labi!

Tina

Meditācija iesācējiem

Visklusākās nodarbinātības gods noteikti pienāktos meditācijai pie Edgara Jansona.

No āra nodarbinātības tā kļuvusi par telpu nodarbinātību, jo zem klajas debess ir pārlieku daudz

trokšņu, kas traucē koncentrēties un novērš uzmanību. Lai varētu meditēt pa īstam, piemērotākais būtu laiks starp plkst.3 un 4, kad visi jau/vēl guļ un Dievs runā ar pasauli. Meditācijas laikā ir jāatslēdz prāts. Tas nav viegli, es teiktu – pat grūti, bet ne neiespējami. Meditācijas rezultātā cilvēks spēj atrisināt savas problēmas, saredzēt tās – gan esošās, gan vēl gaidāmās. Edgars, izmantojot astroloģijas un meditācijas zināšanas, ir pārrakstījis savu likteni 12 reizes. Jā, to var izdarīt, jo mēs neesam roboti, kas ir ieprogrammēti, mēs spējam mainīt gaidāmo, iet pa citiem ceļiem.

Tikai ar prātu sasāpējušos jautājumus grūti atrisināt, jo prāts ir ierobežots, tas ir mūsu veidots un atfīstīts. Meditējot mēs nonākam saskarē ar citu informāciju, kas ir daudz plašāka. Tā ir ārpus mums zināmā. Visi zinām teicienu, ka problēmas ir mums galvā, tāpēc no šīs ierobežotās telpas ir jāizkļūst.

Meditējot ir jābūt piesardzīgiem, jo – izrādās – ir arī sliktie gari, kas mums var dot nepareizus padomus. Līdzībās runājot, to var salīdzināt ar nazi – to mēs varam izmantot, lai draugiem sagrieztu torti, bet varam arī nogalināt.

Meditēšana ir atbildīgs lēmums. Edgars to salīdzina ar zīdaiņa piedzimšanu: mums par bērnu jā rūpējas katru dienu, nevis tad, kad gribam. Meditēšana prasa pacietību, atbrīvošanos un nopietnību. Jokiem te nav īstā vieta.

Iveta

Ostaties ātri, nedēļa īsa!

Tā svētdienas vakarā novēlēja 3x3 kustības priekšsēdētāja Inese Krūmiņa 3x3 saietā jaunpienācējiem.

Saieta pirmajā vakarā Aloida Jurčenko un Inese Krūmiņa viedi un vaļsirdīgi stāstīja par 3x3 kustības vēsturi un tradīcijām, pieminot gan topošo grāmatu par 3x3, kurā atspoguļosies emocijas un droši vien arī tas, kas dēvējams par saieta garīgā komforta sajūtu.

Saruna improvizētajā iepazīšanās aplī uzinājām, ka Ansis Bogustovs savos TV raidījumos emocionālo lobē 3x3 kustību, savukārt Ārija Stūrniece bauda ikgadējo sajūtu prieku, satiekoties un asaru pilnās acis atvadoties, daudzi te meklē latvisko un dziesmas. Inese kopš kustības sākumā Latvijā 1990.gadā nav bijusi vien divās nometnēs. Vēl Inese uzsvēra, ka iesākumā biļeti uz 3x3 nometni dabūt bija gluži tas pats, kā dabūt uz Dziesmu svētkiem. 1990.gadā, kad tik daudz kas vēl balansēja uz atļautā un neatļautā robežas, Krūmiņu ģimenei

piedāvāja četras biļetes uz Madlienas nometni, divi jaunākie bērni palika laukos pie radiem un Krūmiņi uzsāka savu 3x3 ceļu.

Aloida skaidroja saieta tēmu „Saknes”, atsaucoties uz savu ikdienas darbu ar dabu un cilvēkiem, un uzsvāru uz sakņu izjūtu, kas ietver gan dzimtas koka izpēti, gan robežu paplašināšanu caur konkrētas vietas izzināšanu. Atvērtība, labestība, komunikācija ģimenes ietvaros un arī ārpus, dabiska vēlme būt īstiem, ir pamatvērtības, ko saprot un novērtē ikviens. Kā piemērs tika minēta piecu bērnu ģimene, kas krāja naudu deviņus gadus, lai no jauna pieteiktos saietam un spētu visi atbraukt šeit kopā.

Vai pašlaik Latvijā 3x3 nometnēm ir alternatīva? Tik plašā mērogā – diez vai. Jo nedēļas laikā izveidotā ideālās sabiedrības modeļa pamatā ir saieta organizatoru vismaz pusotru gadu centieni, ieviržu vadītāju atsaucība un degsmes un ikviena dalībnieka dotais un gūtais gandarījums no piederības un kopības.

Ja es pati laba biju...

Pirmdienas vakara diskusijas tēmu Čikāgas mācītāja Gundega Puidza bija formulējusi tā: „Garīgās vērtības – cilvēka iekšējās harmonijas veidotājas”.

Mācītāja atsaucās uz Ernesta Brastiņa atziņu „kādi tikumi, tāda kultūra”, skaidrojot, ka svarīgākie lielumi, uz kā balstās katras tautas kultūra, ir valoda, māksla, iedzīve, apģērbs, ierašas. Jautājot, kas ir kultūra, Gundega veidoja grodu pārskatu par latvisko garīguma izveidi cauri gadsimtiem. Sākot ar 12.-16.gs, Krusta kariem un agrīnajām kristiešu misijām, kas savā ziņā iznīcināja latvisko dievzpratni, izstaigājot caur 17.-20.gs. kā latviešu tautas atmodas laiku, mācītāja īpaši pakavējās pie Brāļu draudžu fenomena. Talākais – nacionālās atmodas kustība 19.gs.beigās ir likumsakarīga notikumu gaita, kur liela nozīme patriotu grupām un inteliģentajai vidusšķirai, kas rezultējas ar neatkarīgu Latvijas valsti un lepnumu par savu valsti. Otrā

pasaules kara sekas, kas uzspie- da svešu identitāti un tomēr arī daudzējādā ziņā iedragāja iekšējo harmoniju, liek manīt sevi vēl ilgi, tāpēc Gundegas diskusijas jautājumi saistījās ar šodienas nu jau brīvo Latviju – kas tagad veido latvieša garīgās vērtības? Bez kā mēs nevaram iedomāties savu dzīvi Latvijā? ...bez mājām, bez ģimenes, bez tradīcijām! Tieši tradīcijas ir tās, ka Amerikas jauniešiem

ar latviskajām saknēm, varbūt pat protot latviski vien divus vārdus – „Garezers” un „pīrāgi”, liek atkal un atkal doties uz Garezera vasaras nometnēm. Bet kas notiek mūsu pašu zemē? Atbildes liecināja, ka pamatā mums pietrūkst līdzsvara starp garīgajām un materiālajām vērtībām, mūsu ideāli bieži vien ir sašķobījušies un pat ja esam brīvi cilvēki neatkarīgā valstī, mūsu garīgums nebūt nezeļ un neplaukts. Vai ir kāda recepte, lai mēs atgūtos? Tikai viena – jāsāk katram pašam ar sevi, ar savu gribasspēku, iekšējo harmoniju. Visu mērķu mērķis var būt Dievs, vai no Bībeles vai Dainām, bet katram savu dzinuli būt labam, jo „Visi man labi bija,/ Ja es pati labi biju.”

Eva

Pēterdiena „Latgaļu sātā”

Bērniem savs darbiņš: sviests jāsakuj.

Diez, kā naktī pēc 3x3 saietā ciemošanās jutās „Latgaļu sātā” kazas: gulēja mierīgi vai trūkās no miega?

„Latgaļu sātā” Dekšārēs. Pilna darba, pilna mājuputnu, pilna viesmīlības un mīlestības.

Siena rullji brīnišķīgi palīdz pret katru niķi un „mannavkodarīt”. Ja saimnieks būtu parādījis, kur siena rullji jāsaveļ, visi būtu atvēlti un rindā salikti.

Svaigā gaisā Pēterdienas vakariņas garšo īpaši labi. Un vienalga pēc tam vēderā ir vieta gan alum, gan sieram.

Pēterdienas muzikantes ar tikšanās vietu pie vīgvama.

Ugunsurs starp bronzas un dzelzs laikmeta mājiņām – stalts un spožs.

Vīri – pie darba: siens zārdā jāsakrauj! Vīri to arī godam izdarija, bet bērni pēc tam tikpat veiksmīgi izjauca.

Kā jau Pēterdienā – katram Pēterim pa ozollapu vainagam.

Ceļš līdz Kungu peldvietai

Izlieniet pa mazajiem vārtiņiem aiz skolas un ejiet pa kreisi. Pēc kāda laika pa labi būs liela, veca pasta ēka ar restotiem logiem, bet pa kreisi – privātmāja, kuras pagalmā būs divi balti gulbji. Pievērsiet uzmanību – tie veidoti no vecām autoriepām, bet nezinātājam to noteikt grūti. Kad būsiet to aplūkojuši, ejiet vien pa celiņu uz priekšu! Pēc kāda laika būs kapi: pa labi krievu un latviešu, pa kreisi – ebreju. Aiz kapiem griezieties pa labi, bet neejiet tiem cauri, jo sevišķi vakarā ne – tur pusmetru virs zemes staigājot skaista meitene garos svārkos. Ejiet gar kapu malu pa celiņu, līdz ieraudzīsiet baltu krustu. Tam garām nevajag iet. Griezieties iekšā mežā pa kreisi un tad ejiet! Ejiet un ejiet, ilgi ejiet! Ļoti ilgi. Un tikai taisni. Taisni pāri krustojumam mežā, taisni garām laipai ezerā. Ja iesiet saullēktā, paskatieties ezerā – tur varot redzēt nogrimušās pils torņus. Kad atpūtinātas kājas, turpiniet iet iesāktajā virzienā – taisni. Taisni pāri asfalta ceļam, gar priedēm taisni pa kalnu lejup būs labākā Viļānu peldvieta. Kopumā gājiens jums aizņems apmēram 45 minūtes, bet labas peldes dēļ taču tas ir tā vērts, vai ne? Tā ir Kungu peldvieta – tā vietējie sauc.

Iveta

Štrunts par bitēm, ka tik medus

Lobas diņas, lobi ļaudis! Esmu atgriezies no slimības atvaļinājuma un stājies pie darba. Visiem saku, ka vecums nav brālis, nedz arī cits kāds rads. Jūs droši vien brīnīsities, kas jums raksta. Mēģināsim atsvaidzināt atmiņu. Pie iepazīšanās viens vecāks eksemplārs teica: „Es esmu no Austrālijas, bet citādi pavisam normāls cilvēks.” Tas „es” esmu „es”- Siliņš, lai gan par manu „normālību” domas dalās. (Pagarš ievads, lai redaktorēm ir, ko svītrot.) Un nu tālāk par to, kas bijis un būs.

Svētdien, 28.jūnijā.

Dzeltenajā informācijas lapā rakstīts, ka pulcēšanās vieta braucējiem uz Viļānu 3x3 ir plkst.10.00 pie Dailes teātra. Par laimi, lapa nonāca manās rokās par vēlu, citādi es vēl šodien tur stāvētu. Tas nav domāts kā pārmetums, tikai konstatējums. Mazā skaita dēļ nebraucam ar autobusu, bet ar vilcienu.

Stacijas laukumā redaktore Lolita Lūse daļa biļetes, avīzes un Viļānu 3x3 saietā noteikumus. Avīze saucas „Viļānu Spiets”, un pirmo lappusi grezno varena bišu mamma. 4.lpp. Krūmiņmāte izskatās kā Brīvības statuļa Ņujorkā. Spietā rakstīts, ka viena no Viļānu ielām vēl nes Lata vārdu, bet uz klāt pievienotās kartes iela ir palikusi bez vārda.

Satieku pirmos abu dzimumu paziņas – Kleopatru, kas izgrieznojusies kā eglīte Ziemassvētkos, un Aleksi – Viļānu 3x3 emblēmas autoru.

Atklāšanā Inese Krūmiņa runā par

saieta mērķi un aicina izprast savas saknes. Prasu vienam no jaunajiem dalībniekiem, kur ir viņa saknes. Laikam bija kāds no vietējiem, varbūt arī ne. Šis man atbild, ka tūlīt pēc atklāšanas skries uz tirgu pirkt 1kg saldo kartupeļu.

Uz ieviržu durvīm var atrast interesantas lietas. Piemēram, Ziepu darbnīca un Organisma attīrīšana, ja pareizi atceros, bija vienā un tajā pašā telpā. Zirgu mācība – milzīgs jājēju skaits, bet zirgu skaits nav minēts.

Pēc atklāšanas un iepazīstināšanas – ekskursija pa Viļaku, lai iepazītos ar apkārtni. Arī es pavadu ilgāku laiku, iepazīstoties ar apkārtni, meklējot labierīcības. Vietējais teātris mums par prieku un sev par patīkšanu rāda divus viencēlienus. Viens saucās „Kur valnam līta gryuta, tur jis bobu syuta”. „Kas ir boba?” prasu Vivitai. Esot sieviete labākos gados. Ja? Man ir aizdomas, ka boba ir tā pati čiuļu bāba. Es biju pārliecībā, ka pirmajam viencēlienam ir seksuāls apakštonis, bet man Vivita ņēmās skaidrot, ka Latgalē sekss pirms simts gadiem vispār nav bijis pazīstams. No velna izskata spriežot, ellē ir velnišķīgas garderobes trūkums. Otrajā bites lidojumā Iveta raksta, ka lugas tekstu sapratuši visi, visi. Visi nesaprata vis.

Pēc Vakara dziesmas nīkšanu pārtrauca šķidro produktu trūkums. Kafējnīcas meiteņi plkst.1.00 slēdza savu bodi ciet. Tas viss.

Uldis Siliņš

Mālpils ar mālu

Ielūdzu jūs uz nākamā nometni Mālpilī 2010. gadā. Nometnes vadītāji – Krūmiņi.

Ne pirmo reizi ar pīpi uz nometnes jūmta! Šoreiz jauna redkolēģija (es arī oficiāli tai skaitā), kas saietā avīzi veido pirmoreiz, avīzi sauc „Mālraksts”. Daždien tā iznāk pat sešas lappuses bieža! Nometnes avīze nedēļas garumā stabili ieņēmusi savu vietu saietā. Saietos pasākumu ir daudz, dažādi un interesanti, bet visos nav iespējams

pašam pabūt, tad nu avīze nāk talkā! Gadās, ka pat avīzi nepagūst visu izlasīt – tad nu tā draudzīgi ceļo līdz uz mājām un pacietīgi gaida savu lasāmlaiku.

Mālpils var lepoties ar darbīgiem ļaudīm, savu pili, koptu muižas kunga māju, sporta kompleksu, slavenu pienotavu (ņam, ņam, baziliksieram!) un ar plašu kultūras namu, uz kuru jādodas caur mežiņu un dunduru uzlidojumiem. Bet kas nometniekam šķēršļi, ja galā gaida koncerti, Brīvais mikrofonis (Žurka ar Purciemu mēģināja grauzt Mālpilī) un dažādi vakara viesi! Atmiņā palikusi emocionālā tikšanās pēc pusnakts laternu gaismā ar vakara viesiņu, profesori Janīnu Kursīti, uz klausot viņas versijas par trīs tēva dēliem un meitām. Un vēl nīkšana un danči! Lija Dunska pilnveidoja turpat tapušanai dziesmai „Nīkt ir

jāmācās” vārdus, lai jaunie un arī vecie nīcēji mācās. Nīkšanai un dančiem ir īpaša vieta nometņu vakara un nakts dzīvē, tāpēc tie pelna plašāku zinātniski pamatotu pētījumu. Jāķeras tik klāt! Varbūt palūgt Austrālijas Siliņam? Viņš nīcis visbiežāk, arī grāmatas savas būs izdevis, tad jau laika pietiks!

Mālpilī, kā jau nosaukums vēsta, daudz māla. Kur māls, tur podnieki, tāpēc – arī keramikas ievirze. Tad nu es pirmo reizi mūžā sēdos pie ripas un uzvirpoju savu pirmo bļodu un vāzi! Pagaidām arī pēdējo. Pirmo reizi vāriju ziepes pa istam, ne tikai dzīvē un pirmo reizi ēdu Zāļu sievas nezāļu zupu. Kā redzat – dzīva paliku! Tāpēc visiem, kas 3x3 ir pirmoreiz, novēlu – piedalieties, izmēģiniet, mācieties un baudiet! Lai izdodas!

Daina Kuple jeb Kleopatra